

TRAINERS

**Training Intercultural
Nursing Educators and
Students**

**Profile validation of an Intercultural
Nursing Educator in Macedonian**

Интеркултурен тренинг на едукатори на медицински сестри и студенти

Резиме

Вовед

Интеркултурно компетентни здравствени професионалци се од суштинско значење во нашите сегашни мултикултурни општества, со цел да се обезбеди ефикасна и безбедна медицинска грижа. Неуспехот да се обезбеди нега прилагодена на културно разновидно општество придонесе за проширување на разликите

во здравствената заштита (Smallwood, 2018). LaVeist, et al (2011) утврдиле дека помеѓу 2003 и 2006 година комбинираните директни и индиректни трошоци за здравствени диспаритети поради културната разновидност во САД (САД) биле 1,24 трилиони долари.

Со оглед на ефектот што го има обуката за интеркултурна компетентност врз професионалците и врз популацијата на пациенти, некои институции ја истакнуваат важноста од развој на образовни програми за зголемување на оваа компетентност кај медицинските сестри (Национална лига за медицинска сестра, 2005; AACN, 2008; USDHHS, 2011). Во 2018 година, Организацијата за економска соработка и развој (ОЕЦД, 2018) ја објави потребата да се поттикнат глобалните компетенции за студентите за креирање на поинклузивни општества и во рамките на оваа надлежност тие вклучуваат аспекти поврзани со развојот на интеркултурната компетентност.

Кампиња-Бакоте (Campinha-Bacote, 1998) ги дефинира културните компетенции на медицинската сестра како „процес во кој здравствениот работник постојано се стреми да постигне способност и достапност за ефикасно работење во рамките на културниот контекст на клиентот“ (семејство, индивидуа или заедница). Овој модел на културна компетентност ја претставува културната свест, културното знаење, културната вештина, културните средби и културната желба како пет конструкти на културната компетентност. Како што истакна авторот, меѓукултурната компетентност треба да се сфати како процес повеќе од краен производ. Во таа смисла, Развојниот модел на меѓукултурна чувствителност (DMIS) создаден од Милтон Бенет (Milton Bennett, 1986; 1993; 2013) претставува континуитет што објаснува различни фази во развојот на интеркултурната компетентност. Овој континуитет се протега од етноцентризмот, како искуството на сопствената култура како „централно за реалноста“, до етнорелативизмот, искуството на сопствената и другите култури „во однос на контекстот“.

Развојот на интеркултурната компетентност е сложен процес, така што оваа обука за интеркултурна компетентност бара трансформативни педагошки стратегии кои се активни и иновативни, интелектуално стимулирачки, емоционално наградувачки и адекватни со цел да се развие интеркултурна компетентност кај студенти по медицинска сестра (Jeffreys, 2010; Clingerman, 2011; Jeffreys and Dogan, 2011; Larsen and Reif,

2011; Andrews and Boyle, 2012). Поради комплексноста вклучена во овие процеси на обука, медицинските сестри треба да бидат интеркултурно компетентни и педагошки подготвени за да го олеснат интеркултурното учење и раст.

Сепак, Багдади и Исмаил (Baghdadi and Ismaile, 2018) посочуваат дека едукаторите на медицински сестри имаат умерено ниво на интеркултурна компетентност. Лонг (2012), на пример, исто така го критикуваат недостатокот на обука на нивните членови на факултет, бидејќи само еден од 94 членови на факултет за медицинска сестра имал сертификат за интеркултурна медицинска сестра. Кардонг-Едгрен и соп., (Kardong-Edgren et al., 2005) исто така објавија дека половина од предавачите што предаваат интеркултурна компетентност немаат забележителна академска подготовка. Затоа, важно е да се развијат програми за медицински сестри едукатори, така што тие ќе можат да обучуваат медицински сестри студенти, за да станат интеркултурно компетентни. За да се развијат тие програми, важно е да се има јасна дефиниција на потребните компетенции што им се потребни на овие наставници.

Цел

Развојот на профилот беше инициран од исцрпен преглед на литературата за педагошките компетенции на интеркултурните наставници. Профилот беше потврден со методот Делфи. Делфи ни овозможи да ги трансформираме мислењата во групен консензус (Dalkey & Helmer 1963) и се примени преку итеративен, повеќестепен процес. Примерокот вклучува експерти за дисциплински области поврзани со темите на профилот. Квалитативните и квантитативните пристапи беа искористени за анализа на податоците во различни фази / рунди (Hsu, 2007).

Профилот

Овој профил ги класифицира компетенциите на воспитувачот кој ги обучува студентите по сестринство да развиваат интеркултурна компетентност во три димензии: лична, професионална и педагошка.

Личната димензија на интеркултурната компетентност ги претставува аспектите на интеркултурната компетентност кои ја формираат основата и за професионална интеркултурно компетентна медицинска сестра и за медицинска сестра која обучува интеркултурна компетентност. За да биде компетентно, ова лице треба да биде етнорелативно, или со други зборови, да биде способно да работи соодветно и ефикасно во разновидни ситуации од културолошки аспект.

Професионалната димензија ги карактеризира дополнителните карактеристики, потребни за да биде интеркултурно компетентна медицинска сестра. Оваа димензија е релевантна, бидејќи медицинските сестри кои ги обучуваат интеркултурните компетенции треба да обезбедат студентите да научат да комуницираат и да обезбедат ефективна и соодветна грижа прилагодена на културната позадина на пациентот, групи или заедници во рамките на нивниот професионален контекст. Ова исто така ја вклучува и можноста за работа во мултикултурни тимови.

Педагошката димензија ги опишува карактеристиките на медицинска сестра која предава интеркултурна компетентност. Оваа димензија е поделена на две поддимензии. Една поддимензија се концентрира на потребата сите едукатори на медицински сестри да ги учат студентите на интеркултурно компетентен начин. Втората поддимензија се фокусира на компетентноста за обука и поттикнување на развојот на интеркултурната компетентност на студентите по сестринство.

Димензиите на овој профил се испреплетени и има преклопување помеѓу нив; на пример, педагошката димензија содржи аспекти на професионалните и личните димензии. Сепак, во овој труд, трите димензии се претставени одделно.

Покрај тоа, компетенциите во овие димензии се категоризирани во знаења, вредности на ставови и вештини што се бараат од едукаторите по сестринство. Ние го избравме овој таксономски пристап земајќи ги предвид претходните третмани на темата од Глобалната рамка на ОЕЦД за компетенции (2018) и Основните компетенции на СЗО медицинска сестра (2016). Очекуваме овој заеднички опис да го олесни развојот на образовни програми и да го олесни создавањето на алатки и методи за оценување.

Резиме на предложениот профил

Лична интеркултурна компетентност	
<ul style="list-style-type: none"> Знаење 	<ul style="list-style-type: none"> Да се идентификуваат културата и културните карактеристики што влијаат на меѓукултурната интеракција Да се објаснат влијанието на личната перцепција врз значењето на интеркултурната компетентност Да се идентификуваат социолингвистичките состојки, конкретно стилските на интеркултурна комуникација Да се опише темелното културното знаење за себе и за другите култури Да се прикажат културните рамки за истражување на разликите во културните вредности Да се знаат модели за развој на интеркултурна компетентност
<ul style="list-style-type: none"> Ставови/Вредности 	<ul style="list-style-type: none"> Да се биде отворен и да се почитува културата на другите Да се почитува човековото достоинство и различности Да се покаже заинтересираност и да се истражува околу интеркултурните интеракции Да се биде емпатичен и скроман Да се толерира другото мислење Да се покаже стрпливост и флексибилност
<ul style="list-style-type: none"> Вештини 	<ul style="list-style-type: none"> Да се предизвикаат сопствените културни претпоставки, да се истражуваат други и да се сменат перспективите Соодветно и ефикасно да се комуницира со други, на ниво на култура Да се бараат различни и да се користат стереотипи / генерализации како хипотеза Да се применува однесување соодветно на културниот контекст и потребниот исход Да се биде вклучен и да се соработува на ниво на други култури

Професионални Интеркултурни Карактеристики	
Знаење	<ul style="list-style-type: none"> • Запознавање со другите модели на здравствено уверување • Можност да се објасне разновидноста на здравствените уверувања на пациентот, семејството и медицинската сестра и нивните меѓусебни очекувања • Можноста да се разбере културниот шок, миграциските процеси и процесите на културација и нивното различно влијание врз луѓето • Да се опишат етичките дилеми за културната разновидност и да се определат здравствените нееднаквости • Да ги опише моделиот на (интер) културна компетентност во сестринството • Да ги разбира релевантните закони и човекови права поврзани со мигрантите
Ставови/вредности	<ul style="list-style-type: none"> • Можност да се прифати и почитува улогата на различните култури во здравствената нега, особено прифаќање на верувањата во здравството и заздравувањето • Да се покаже интерес за разновидниот светоглед на пациентите • Да се биде свесен за стереотипите, предрасудите и културните пристрасности • Да се покаже мотивација за зголемување на културните компетенции • Да се покаже културна емпатија • Да се покаже посветеност да се обезбеди здравствена грижа чувствителна на културата
Вештини	<ul style="list-style-type: none"> • Можноста да се обезбеди културно складна и чувствителна здравствена грижа заснована врз индивидуалните, семејните и потребите на заедницата • Можноста да се комуницира на интеркултурно компетентен начин според различните вредности и индивидуалните, семејните очекувања и очекувањата на заедницата • Можноста да се управува со етичките дилеми и конфликтите со соодветни стратегии што ги задоволуваат сите вклучени лица • Можноста да се применува социјална правичност во здравствената грижа • Можноста да се работи инклузивно во мултидисциплинарен и мултикултурен тим

Педагошка интеркултурна компетентност: Интеркултурно компетентен наставник	
Знаење	<ul style="list-style-type: none"> • Да се идентификуваат факторите на културна разновидност што го условуваат учењето • Да се формулира влијанието на сопствената култура и културата на материјалот за учење на наставниот предмет • Да се идентификуваат факторите на ризик, предизвиците и бариерите што учениците можат да ги изложат за време на наставата и учењето • Да се опишете едукативните стратегии за водење културно

	разновидна група
Ставови/Вредности	<ul style="list-style-type: none"> • Признавање, прифаќање и интеграција на културните разлики меѓу учениците или наставниците и различните начини на учење • Чувство на културна емпатија кон потребата на студентите за безбедност и доверба • Да се покаже искреност и правичност во сите активности за набљудување и надзор
Вештини	<ul style="list-style-type: none"> • Да се обезбедат едукативни интервенции прилагодени на културната разновидност • Да се моделираат и поттикнуваат на перспективно поместување / мултиперспектива во процесот на настава и учење • Да се користат интеркултурни комуникациски вештини во процесот на настава и учење